

PARAULES DE RAMON GARCÍA BRAGADO EN UN ACTE DE SUPORT A LA CANDIDATURA DE JORDI HEREU

Agraïments per l'organització de l'acte: Rafa, Palmira, Belén, Juancarlos, i tots els demás. Organitzar un acte de suport a un candidat a unes eleccions és organitzar un acte electoral, us poseu com us poseu. Ho feu de meravella, per tant, aneu amb compte.

Agraïment també a tots els assistents, tots amics que em voleu expressar el vostre suport per aquest pas que he donat. Soc conscient que d'alguna manera us considereu representats per mi i em considero en deute amb vosaltres. Des d'ara us trasllado el meu compromís de no defraudar aquesta confiança i aquest suport que em doneu.

Una manera de pagar, si més no en una petita part, aquest deute, és donar-vos explicacions per la meva decisió.

En la decisió d'acceptar la proposta de l'Alcalde per incorporar-me a la llista del PSC han jugat factors de diferent naturalesa. Destaquen sens dubte els de caràcter afectiu i quasi sentimentals (tornar a casa, tornar amb els amics, ...). Us haig de dir que he posat especial empeny en que no fossin aquests els únics arguments o motius de la meva decisió, ni tan sols que fossin els determinants. He intentat trobar arguments que m'agradaria considerar polítics per dir que SÍ. Crec que me'n he sortit i si m'ho permeteu, ara els vull compartir amb vosaltres encara que sigui de manera ràpida.

Dic jo que si a mi m'han servit per ser candidat, a alguns de vosaltres us poden servir per votar a Jordi Hereu (i a mi), que d'això és del que es tracta.

Allà van.

El primer és de calaix: a mi no m'és indiferent qui governi aquest ciutat. No m'és indiferent en absolut. Jo, i molts de vosaltres igual que jo, hem crescut treballant per aquesta ciutat i ho em fet en el marc d'un projecte col·lectiu que ha estat liderat per persones i grups amb noms i cognoms. Són persones, moltes, milers, i grups (singularment el partit dels socialistes) d'esquerres y progressistes amb els que comparteixo – compartim - molts valors i principis que tinc arrelats fa anys i que segurament he heretat de generacions anteriors. I la veritat és que a mi m'agradaria que aquest projecte tingués continuïtat. Amb nous accents i noves cares i nous enfoccs, segur, ja que és un projecte que es construeix dia a dia, però que, en tot cas, ens permeti reconèixer el codi genètic inoculat ja fa quasi trenta anys.

Barcelona, la ciutat i el seu ajuntament han estat sempre el referent en el que altres ciutats espanyoles i de la resta del mon han buscat la guia i l'exemple de les polítiques de progrés, modernes, solidàries i tolerants. Avui, quan la pitjor drete pressiona per fer inviables aquestes polítiques, la continuïtat del nostre projecte per Barcelona és quelcom d'imprescindible.

Com us deia, a mi que el projecte tingui continuïtat m'interessa i em preocupa i per això li he dit que sí a Jordi Hereu.

Deixeu-me ser una mica sectari en aquest punt. Com que no m'és indiferent qui governi aquesta ciutat, tampoc m'és indiferent quina sigui la correlació de forces en l'equip de govern. Els que ja comencem a tenir una edat (i aquí hi som uns quants) sabem perfectament que no és el mateix impulsar determinats projectes importants per a la nostra ciutat en el marc d'una coalició en la que el lideratge (la majoria) està clar i és indiscutible, que en una coalició en la que la influència es posa de manifest més per la capacitat d'aturar que per la de construir.

Una qüestió és que des d'un punt de vista ideològic ens trobem més còmodes o confortables en un entorn plural en el que el gap ideològic és prou ample - i cal reconèixer que el ventall que ofereix el tripartit, globalment considerat, ho és - i una altra ben diferent és que l'organització del govern municipal surti erosionada i debilitada per un excessiu esmicolament de les responsabilitats si no hi ha una distància clara entre l'Alcalde i els demés. Ja m'enteneu, sabem que els barcelonins no volen majories absolutes, però necessitem un alcalde que lideri amb autoritat un govern que en tot cas serà de coalició.

També va ser definitiu en la meua decisió la pròpia figura de Jordi Hereu com a candidat i com a representació immillorable d'una renovació del projecte que era necessària de totes totes. Els que hem treballat amb l'Alcalde Maragall i l'Alcalde Clos sabem fins a quin punt és important la figura, i la impronta (si voleu, el tarannà o "el talante") de l'Alcalde. Doncs bé, us puc assegurar que en Jordi Hereu és un luxe com a candidat i ho serà com alcalde. Un luxe que només ens el podem permetre a Barcelona. Un luxe fruit de la barreja màgica d'una ciutat com aquesta, una institució com aquesta i un partit com aquest. En Jordi està molt bé (imagino que ja l'heu vist i sentit) i posar-se al seu costat és la

manera més clara d'apostar pel futur, encara que sigui, com, és el cas, un futur ple d'incògnites i de reptes.

Jordi Hereu, a més, porta a sota del braç un programa ple d'accents novedosos i interessants (les tres "C" cohesió, compromís, creativitat). No és segurament el lloc ni el moment per entrar en les mesures proposades. Tanmateix, deixeu-me dir que per molts de nosaltres el fet de posar l'accent en les persones més que no pas en la invocació i defensa d'un determinat "model de ciutat" que tot ho pot justificar, serà un estímul i una certa guia en l'acció de govern. No abandonarem objectius, projectes ni ambicions només les contrastarem amb les necessitats concretes de ciutadans concrets. Veurem que passa.

El fet que en Jordi Hereu opti per primera vegada a l'Alcaldia també va ser una dada clara en la meva decisió. La experiència ens diu que el moment més delicat per la continuïtat del projecte és precisament el moment del relleu; el moment en que el candidat ha de passar a ser l'alcalde pel vot directe dels ciutadans. Crec que és aquest un moment especialment delicat i important en el que cal "tancar files", "arrimar el hombro" i aportar cada un el que pugui.

A més de donar suport al projecte, en general, i ajudar en la mesura les meves possibilitats a l'alcalde, avui candidat, també vaig considerar algunes qüestions que amb tota seguretat apareixeran a l'agenda de l'alcalde immediatament que es constitueixi el nou Ajuntament. Són qüestions en les que, imagino, pot ser d'utilitat tenir prop un "veterà" que ja ha vist unes quantes en aquesta ciutat i en aquest ajuntament. Us haig de dir que res m'agradaria més ni m'ompliria més que ser-li útil a l'alcalde de Barcelona en temes com ara la reformulació de les

bases polítiques i institucionals de la futura i nova Àrea Metropolitana, el desenvolupament del transcendental projecte de Sant Andreu - Sagrera, o col·laborar en el reforçament de les estructures administratives i tècniques de l'Ajuntament.

Segurament a tots els que estem avui aquí ens agrada pensar en una ciutat eficaç en la prestació de serveis als seus ciutadans i respectada per les altres institucions i estructures econòmiques i socials. Per aconseguir tant una cosa com l'altra, és necessari tenir un Ajuntament que funcioni i que tingui l'autoritat, la solidesa i la “musculatura” necessària. (o si es vol, “cabeza tronco y extremidades” en perfecte estat.). Doncs bé, crec que puc ajudar a assolir aquest objectiu i també per això he dit que si.

També he considerat que podria tenir interès posar a disposició de l'Alcalde i de l'Ajuntament la experiència acumulada (complicada, i per tant, interessant) en tres anys i escaig de treball al rovell de l'ou del govern de la Generalitat. Primer amb el President Maragall i després al President Montilla. Deixeu-me des d'aquí agrair- lis novament la confiança que em van demostrar durant aquests anys.

Estic convençut, i així li he dit ja a l'Alcalde, que des del principi caldrà dedicar esforços i intel·ligència per tal de redefinir conjuntament amb el govern de Catalunya un sistema de relacions estable i permanent entre l'Ajuntament i la Generalitat, més enllà de les relacions Alcalde - President. Jo, que vinc de l'altra cantó de la plaça, tinc la impressió que hi ha molt camí per fer. Ajudar en aquesta tasca pot ser també estimulante. En el meu comiat del Consell de Govern vaig tenir ocasió de dir que estava convençut que reforçar l'Ajuntament de

Barcelona era una altra manera de servir al conjunt de Catalunya i al seu govern. Van haver algunes mirades que no indicaven exactament comprensió amb aquesta manifestació.

Per acabar vull deixar constància de la última raó de la meva decisió, “last, but not least”, que també podria haver estat la primera: vaig a llista d'en Jordi Hereu i del Partit dels Socialistes de Catalunya perquè m'ho han demanat. Així de senzill. Així de senzill i així de complicat. Com sabeu no soc militant d'aquest partit. Tot i això és una força política i de govern que durant molts anys m'ha confiat feines i responsabilitats importantíssimes sense mai qüestionar la meva independència de criteri i la meva manera de fer. Doncs bé, per mi ha arribat el moment de retornar una petita part del molt que m'han donat al llarg de quasi 20 anys i per això els hi he dit que sí quan m'han demanat que els hi acompanyi una vegada més.

Aquestes han estat les meves raons per comprometre'm amb la candidatura del PSC que encapçala Jordi Hereu. Ara us demano que, si les trobeu convinents, les feu vostres i us mobilitzeu i ens voteu, el proper dia 27.

Per acabar, faré servir les mateixes paraules que en Jordi Hereu va utilitzar l'altre dia per acomiadar un acte:

Visca l'amistat

Visca Barcelona

Visca el futur

I gràcies a tots.